Kansallinen Työ

Torstaina kesäkuun 15 p:nä

Toimitus ja toimisto: Helsinki, Unioninkatu 41 A
Puhelimet: Toimitus ... 36 107
Tilaus- ja ilmoitusasiat...... 63 389

PÄÄTOIMITTAJA S. B. OKSANEN

Kahdesti kuussa ilmestyvä taistelulehti
Tilaushinnat: 1/1 vk. 40:—, 1/2 vk. 20:—, irtonumerot 2:—
Ilmoitushinnat: 2:- palstamm.

1. vuosikerta
N:o 1 — 1939

Mistä on kysymys?

Tämä kysymys on kohdistettu Sinulle, kansalainen, jota politiikka ei kiinnosta. Jokapäiväisen elämisentaistelun vuoksi et jouda etkä halua ajatella politiikkaa. Sinulla on huolia, työn rasittamana etsit vapaahetkinä mieluimmin lepoa tai virkistystä kuin kiistaa asioista, jotka eivät näennäisesti vaikuta yksilölliseen elämääsi. Olet oikeassa! Mutta ennenkuin luet eteenpäin — pysähdy hetkeksi ajattelemaan tyydyttääkö nykytilanne joka suhteessa Sinua ja eivätkö monet seikat voisi olla paremmin kuin mitä ovat. Toiseksi vakuuttaudu itsellesi täysin rehellisenä onko totta se, mitä joudut päivälehtesi välityksellä lukemaan maailman tapahtumista. Aseta uskomuksen vastapainoksi oma selvä ja kirkas ajattelusi — ja tee sitten johtopäätöksesi. Emme pyydä muuta kuin tervettä ja loppuun asti rehellistä omakohtaista ajattelua ja poliittisen elämän avokatseista huomioimista. Sinussa elävä oikeudenmukainen, suomalainen henki ei voi olla havaitsematta valtiollisessa elämässä esiintyviä puutteellisuuksia, jotka lupauksista ja puolueohjelmista huolimatta jätetään korjaamatta ja Sinun, kansalainen, sekä tuhansien kaltaistesi kannettavaksi. Mitä merkitsee epätoivoisesti vallankukkuloilla asemastaan kamppailevalle oman ryhmän edun sokaisemalle puoluepoliitikolle yksilöllisen elämän vaikeudet, kun lupauksen pettäminen voidaan kätevästi selittää vastustajien aiheuttamaksi.

Nykyinen »suhteellisen hyvä» aika ei kyllin selvästi paljasta vallitsevan yhteiskuntajärjestelmän luonnonvastaisuutta ja elämän kielteisyyttä — varsinkaan kun vallassaolevat kaikin keinoin koettavat kääntää ajattelevan ja ajatteluun pystyvän aineksen huomion toisarvoisiin seikkoihin. Kansa on tyytyväistä — kiitos jatkuvan kiihoituksen.

Mistä on kysymys? — Sinun, minun, kansamme ja koko ihmiskunnan elämästä — luonnollisen kehityksen terveestä ja oikeutetusta suuntaamisesta, kansakunnan ja maan mahdollisuuksien tehokkaasta hyväksikäyttämisestä ja jalostamisesta, inhimillisen hengenelämän kehittämisestä hehkuvaan kukintaan, uuden elämänrytmin, uuden ihmisen luomisesta. Maamme ei ole köyhä vaan rikas. Sen mahdollisuudet on otettava järkevään käyttöön kaikkien hyvinvoinnin edistämiseksi. Nykyinen tekniikka kykenee nostamaan maan aarteita päivänvaloon ja muuttamaan ne ihmisille hyödyllisiksi. Kansa on lahjakasta, sen lahjat on otettava kulttuuria rakentavaan, hyödylliseen käyttöön. Tulevien aikojen kasvot muuttuvat: onnellinen, terve kansa asuu tässä maassa, ihmisten kesken vallitsee sopusointu ja keskinäinen ymmärtämys, puute ja kurjuus on poissa. Tämän kaiken *voimme saavuttaa* ja *tästä on kysymys*.

Emme lupaa mitään! Emme lupaa siksi, että tulevaisuus on jokaisen — Sinunkin — varassa. Mutta voimme vakuuttaa, että kaikki edellä hahmoiteltu on saavutettavissa jos *Sinä* vaan tahdot sitä. Jää todella Sinun valittavaksesi oma, kansasi ja koko ihmiskunnan tulevaisuus: joko nykyisenlainen yhteiskunta, jonka *arvostelemisen* jätämme terävän ajattelusi varaan, tai luonnostelemamme järjestetty uusi yhteiskunta, jonka *toteuttamisen* jätämme jäntevien käsivarsiesi, oikeamielisen sydämesi ja teräksisen tahtosi varaan.

Voitko sivuuttaa kevytmielisesti tämän vetoomuksen. On aina itsekkäitä ja velttoja, jotka eivät halua vaivautua tulevaisuuden vuoksi, mutta Sinä tiedät, että jokainen tarpeeton ratas koneessa hidastuttaa pyörimistä. Sinä *et ole* hankaava ratas maallemme onnea jauhavassa Sampo-myllyssä, jonka nykyaikainen nimi on *työ*.

Mistä on kysymys? On kysymys suunnitelmallisesta, järjestetystä, tuottavasta työstä. Oletpa mies tai nainen, vanha tai nuori, joka tapauksessa oman olemuksesi perusteella olet osa kansamme energiasta. Sinuun sisältyy määrätty määrä työkykyä ja sen käyttö ratkaisee olemassaolosi arvon. Työsi laji on »yhdentekevä» meidän arvosteluasteikossamme, tuloksista laskemme elämänpanoksesi painavuuden ja työsi yhteisömerkitykselle suomme kunnian.

Mitä merkitsemme elävinä olentoina jollemme täytä luonnollista kutsumustamme: saada tehdä jotakin. Vieras henki, kielteinen katsomus on kironnut työn, nimittänyt sitä ihmisen orjuuttajaksi. Orjuutta se on silloin kun itse asetumme vastahankaan herkutellen mielikuvilla täydellisestä laiskuudesta. Orjuutta se on silloin kun emme voi työmme tuloksilla rikastuttaa omaa elämäämme, näemme vaivamme ja ponnistustemme riittävän vain niukkaan, töintuskin riittävään elantoon. Orjuutta on nykyisin itsekkäästi ja epätaloudellisesti teetetty työ. Näin ei tarvitse olla. Työ voidaan järjestää niin, että se ei rasita ketään, tuottaa täyden korvauksen ja sallii elämän muodostuvan rikkaaksi. Silloin työ ei ole kirous vaan siunaus — ei pakko vaan oikeus. Mutta työ ei saa koitua toisten vahingoksi. Yhtä hyvin kuin yhteiskunta on oikeutettu ja velvollinen estämään rikollisen toiminnan, on se oikeutettu estämään työkyvyn väärinkäytön. Työn tulee olla tuottavaa, uusia arvoja luovaa. Siksi se muodostuu silloin, kun mahdollisimman monelle on siitä hyötyä, kun se tapahtuu kokonaisuuden hyväksi. Myönnät kai, että yksimielisyys on voimaa? Miksi emme sovelluttaisi tätä jokapäiväiseen elämään. Emme tarvitse mitään luokkarajoja työn perusteella — luokkavastakohdat katoavat heti kun tajuamme, että yksilö voi olla onnellinen vasta kun ympäristökin on onnellinen. Yksityisen elintaso voi kohota ilman että se tapahtuisi toisten kustannuksella vasta kun kaikkien elintaso kohoaa. Jokainen tehköön taipumustensa mukaista työtä, kaikki työ palkitaan samojen perusteiden mukaan; vain yksilöllinen paremmuus, suurempi ammattitaito ja pätevyys ratkaisevat lisäpalkan, joka kernaasti suodaan työn tuloksien mukaan. Näin jokai-

Jatkuu viimeisellä siv.

Uusi lehti!

»Taasko uusi ryhmä ja uusi lehti?» Se ajatus välähtää jokaisen aivoissa, joka ottaa tämän lehden käteensä ja alkaa sitä tarkastaa. Eikö meillä jo ole tarpeeksi lehtiä ja eri nurkkakuntia, jotka parhaansa mukaan koettavat parantaa kansamme asioita, kuten ne itse sanovat? Meillähän on puolueita ja ryhmäkuntia äärimmäisistä isänmaallisista alkaen tulipalokommunisteihin saakka, joten luulisi näiden jo riittävän.

Me sanomme: »Ei riitä!» Siksikö, että me olisimme jääneet vaille nykyisen yhteiskunnan tarjoamia lihapatoja? Ei, emme isoa rikkaitten pöytiä, mutta se lyhytnäköisen itsekäs ilmapiiri ja väärä henki, joka uhoo jokaisesta ryhmästä, pakoittaa meidät tuomaan nykyiseen luonnottomaan, ryhmien repimään yhteiskuntaan uutta maailmankatsomusta. Te kysytte: »Mitä se on?» Sen henki, jo lapsena opittu, on kaikille kyllä tuttu, mutta nyttemmin unohtunut. Se kuuluu: »Mitä ikinä te vaaditte itsellenne, sallikaa se myös lähimmäisillenne.» Toisin sanoen: »Minkä vaadit ihmisten tekevän sinulle, tee se myös heille.»

Eikö sitten tämä periaate vallitse nykyisessä yhteiskunnassa? Ei, sillä täällä jokainen ryhmäkunta koettaa ajaa omia pyyteitään toisten kustannuksella ollenkaan ajattelematta loukkaako se kokonaisuuden etuja.

On turhaa syyttää yksinomaan marxilaisia, sillä jokainen puolue — oikeistoa myöten — on perusajatukseltaan samanlainen. Jokainen haluaa päästä hallitsemaan toisten kustannuksella ja sijoittamaan oman puolueensa miehet valtion ja yhteiskunnan lihapatojen ääreen, vaikka miehiltä useissa tapauksissa puuttuu pätevyys asemiin, joihin he joutuvat.

Se *tasapainoton* ja *oikeudeton olotila*, joka vallitsee nykyisin *pääoman* ja *työn välillä*, on räikeimpiä epäkohtia, mitä yhteiskunnassamme vallitsee. Pääoman omistajat ja työnantajat uskovat sokeasti rahansa voimaan, ja työntekijät massaansa, siis lakkoihin ja ryhmäesiintymisiin, mutta kumpikaan puoli ei halua *oikeutta*, koska mikään ryhmä ei ole tehnyt eduskunnassa sellaista lakialoitetta, joka turvaisi työntekijän ja työnantajan oikeussuhteen. Meidän yhteiskuntajärjestyksemme johto elää sokeana eikä näe, että kehitys käy edelleen, vaan sallii voimakkaamman oikeuden hallita. Äsken kyllä laadittiin uusi liikennelaki, joka jakaa oikeutta maantiellä ja kadulla, niin että siellä väkevämpi ei saa murskata heikompaa, mutta niitä virheitä ei korjata, jotka ovat jo aikoja vanhentuneessa yhteiskuntajärjestyksessämme.

Vapauden nimessä on kansaamme syövytetty repiviä, sen elinjuuria pirstovia *harhaoppeja*, joiden avulla koetetaan muokata suvaitsevaisuutta maailman juutalaisuudelle. Tästä saastasta eivät mitkään ryhmät ole säästyneet. Se on levinnyt kirkonmiehistä känsäkouraisiin työmiehiin saakka. Kansainvälinen pääoma, —

Jatkuu viimeisellä siv.

Taisteluun osuustoiminnallista monopolivaltaa vastaan.

Yksityisyritteliäisyyden Viikko, jota vietettiin viimeksi 20. 11.—27. 11. -38, oli sikäli erikoislaatuinen aikaisempiin yksityisyritteliäisyyttä kohottaviin juhliin verrattuna, että viikon aikana esitettiin osuustoiminnasta sellaisia totuudenmukaisia ajatuksia, jotka saivat — luemme sen teeskentelyn tilille — osuustoimintamiehet »hyppimään tasajalkaa».

Mielipiteet, joita eräät yksityisyrittäjäpiirit rohkeasti esittivät, olivat täysin oikeutetut, mutta tapa, jolla ne saatettiin julkisuuteen oli heikosti valittu. Kun silloin esitetyt ajatukset osuustoiminnasta olisi saatettu suuren yleisön tietoon perusteltujen puheitten taikka julkisen sanan kautta, olisi kansamme saanut selvän käsityksen mistä todellisuudessa on kysymys, — tämä silläkin uhalla, että juhliva viikko olisi saanut vielä voimakkaamman poliittisen luonteen, sillä mitä on kauppapolitiikka ellei selvää politiikkaa. Aatteitten selventämisen sijasta esitettiin yleisölle iskulauseina sekajuutalaisen Leninin mielipiteitä osuustoiminnasta ja lisäksi vain sanomalehti-ilmoittelua. Tästä oli seurauksena, että eivät edes kaikki yksityiskauppiaatkaan voineet ymmärtää tämänlaista propagandaa, vaan katsoivat sen olevan vähemmän tarkoituksenmukaista. Kun asianomaiset ilmoittajat eivät, toivomuksista huolimatta, ryhtyneet perustelemaan esitettyjä ajatuksia osuustoiminnasta, oli seurauksena se, että työ typistyikin vaan ilmoituspropagandaksi sekä, että osuustoiminta uskaltautui, kuten ennenkin kääriytyä viattomuuden verhoon, tehden tämänlaisista ilmoittelijoista suuren yleisön harhauttajia ja lisäksi suorastaan uhaten yksityisiä liikkeenharjoittajia. Siihen, että asiaa aatteellisesti ei perusteltu paremmin, on olemassa luonnolliset syynsä. Talouspoliittiselta kannalta ovat yksityisyrittäjät paljon heikommassa asemassa kuin esim. osuustoiminta ja suurtrustit, sillä maassamme ei ole ainoatakaan poliittista puoluetta, taikka edes poliittista sanomalehteä, joka ilpittömästi selvittäisi puhtaan yksityisyritteliäisyyden asiaa. Yksityisyrittäjäin oman liittoutumankin lienee vaikeata ryhtyä käsittelemään kysymystä perusteellisesti sen johdosta, että se saa taloudellista tukea myöskin sellaisilta yrittäjäpiireiltä, jotka yrittäjinä ovat näennäisesti yksityisiä, mutta edustavat todellisuudessa

Jatkuu viimeisellä siv.

Santeri Alkio.

Suuri kansallisen uudistustyömme esitaistelija jo 30 v. sitten.

Maanviljelijäväestömme suurmies Santeri Alkio.

Päämäärämme, joka sisältää kaikkien kansanluokkien kokoamisen yhteistyöhön kansakokonaisuuden hyväksi, edellyttää kaikkien elinkeinoalojen tasapuolista vuorovaikutusta kokonaistuotantoon. Maaseutuväestö edustaa meidän maanviljelysvaltiossamme suurinta elinkeinoryhmää ja siveellisesti terveintä ainesta. Kansallisen historiamme vaiheet pohjautuvat joka käänteessä tähän väestöainekseen ja sen keskuudesta on noussut aina se henki, sisäisen pakon esille puristamana, joka on johtanut ja edelleen johtaa suuriin tekoihin. Muita nimiä mainitsematta viittaamme tässä maanviljelijäväestön suureen mieheen Santeri Alkioon, herättäjään ja uuden kansallisen tien näyttäjään. Hänen ajatustensa pohjalle syntyi ja muodostui maalaisliittolainen ryhmä. Mutta Alkion kuoltua unohtui alkuperäisen terveen ohjelmansa perusteella voimakkaaksi kasvanut maalaisliitto suuren johtajansa periaatteet madaltuen tavalliselle puolue-asteelle. Tästä syystä haluamme palauttaa rehellisen suomalaisen maamiehen mieleen Alkion ajatuksia, sillä samalla ne paljastavat maalaisliiton ohjelmastaan luopumisen.

V. 1919 julkaisi Santeri Alkio kirjan »Maalaispolitiikkaa», joka sisälsi hänen aatteellisia kirjoituksiaan eri vuosilta. Erittäin mielenkiintoinen on kirjoitelma: »Elämmekö rihkamasta»? sillä siinä hän varsin selvänäköisesti näyttää jo silloin voimakkaan juutalais-pääoman todellisen olemuksen kansan orjuuttajana.

Kirjansa alussa Santeri Alkio osoittaa kuinka maailman suurkaupungeissa maalta muuttanut suku sammuu jo viimeistään kolmannessa polvessa ja että suvun kanta-isä kuluttaa itsensä ja perillisensä nykyaikaisen, kaupunkilaisen sairaaloisen liberialistisen elämän kuohussa mitään pysyvää jälkeä jättämättä. Hän näkee, että tuho odottaa kokonaisia kansojakin.

Santeri Alkio näki selvästi jo 30 vuotta sitten pääoman väärinkäytön, rahavallan, joka muodosti valtioita valtiossa. Hän kirjoittaa:

»Ei tätä tehdä vapaasti. Kaikki ylhäisyydet, alimpaan kerjäläiseen saakka, liikkuvat tällä kadotuksen lavealla tiellä, *pakkovallan alla*. He näyttävät vapailta. He uskottelevat olevansa vapaita. Mutta tosi on, että pakkovallan kiinnekirja määrää tarkoin heidän jok' ainoan askeleensa, minkä astuvat. Vielä enempi. Se määrää jokaisen ajatuksenkin, jonka he saavat ajatella.

Vallanpitäjä, jonka pienimpiäkin määräyksiä kaikki orjina kumartavat, se on raha-aatelisto.

Sen edessä kumartavat kuninkaallinen majesteetti ja *kansanvaltainen parlamentti* yhtä syvään kumpainenkin. Kummako sitten, että yksilöt lankeavat.

Raha-aateliston parlamentti, pörssi, se määrää, miten kansoja on hallittava ja senkin miten kansojen on hallituksiinsa suhtauduttava. Pörssi päättää sodasta ja rauhasta.» .....

»Tämä uuden ajan maailmanvalta määrää, mitä kirjailijan tulee kirjoittaa, mitä taiteilijan esittää, kuinka papin tulee saarnata, kuinka hallita ja *parlamentin säätää lakia*. Kaikki muut vallat masentuvat tämän armoon otsa rypyssä ja tanssivat yhdestä ainoasta hymähdyksestä.»

»Leivänkasvattaja-miehillä on elinvoimaa. Mutta raha-aateliston linnaelämän ylläpidon vuoksi on *keinottelu* iskenyt imuputkensa hänen maahansa, metsäänsä, navettaansa, kalavesiinsä. Ja niin joutuu hän antamaan elämänsä saadakseen korvaukseksi rihkamaa.»

»Tämäkö olisi valistuksen viimeinen saavutus? Joko tämä olisi se viimeinen jyrkänne, mihin yhteiskunnallisen kehityksen lavea tie päättyy, jossa valo katoaa, järki sammuu ja sokea, avuton ihmissuku syöksyy lopulliseen kadotukseen?

Ei.

Sillä elämä kutsuu ihmisiä takaisin tältäkin kadotuksen tieltä, samoinkuin lukemattomilta entisiltä.

Mutta Jumalan ääni kuuluu yli suurkaupungin huumaavan melun kutsuen *elämään ja vapauteen*. Pois teeskentelyn pakkokahleista iloiseen vapauteen, leipätaistelusta rauhalliseen veljespöytään, pimeydestä valoon, ihmissuvun kadotuksen tieltä varmalle elämän tielle.

Elämän arvot vaihtuvat. Millä tänään on korkea hinta, se saattaa jo huomenna laskea.

Kullan ja kunnian arvo voi muuttua.»

Santeri Alkio on jo silloin, oikeana kansallistaistelijana, nähnyt ne onnettomuudet, joihin maailman juutalainen rahavalta kansat syöksee. Mutta hän näkee myös pelastuksen. Ja se on kansallisen uudistustyön kansayhteyshenki, joka on ainoa, mikä kykenee pelastamaan kansan ja kääntämään historian kulun.

Vuonna 1918 Santeri Alkio kirjoitti ja julkaisi kirjan »Ihminen ja kansalainen», jossa hän vielä selvemmin

Jatkuu viimeisellä siv.

Martti Luther ja juutalaiset.

Tohtori Martti Luther.

Uskonpuhdistajamme Luther suhtautui nuoruudessaan suurella ymmärtämyksellä juutalaisiin. Ovathan he Herramme veljiä, siksi meidän on koetettava kärsivällisesti opettaa heidät oikean Messiaan tuntemiseen. Hän opiskeli hebrean kielen kyetäkseen perusteellisesti tutustumaan heidän ajatusmaailmaansa, jota tulkitsee heidän »pyhä» kirjansa Talmud, saadakseen heidät luopumaan opeistaan. Kun juutalaiset kuulivat, että tohtori Luther oli ruvennut lukemaan Talmudia, uskoivat he, että hänellä oli tarkoitus luopua kristinuskosta ja ympärileikkauttaa itsensä »käännynnäiseksi» talmudistiksi. Ja kukapa voikaan varmuudella sanoa, kumpi olisi helpompaa: saada Luther luopumaan kristinuskosta, vaiko juutalaiset Talmudistaan.

Tämä n.s. »isien perinnäissäännöt» oli olemassa jo Vapahtajan aikaan (Matt. 15:2, 3, 6, 8, 9. Joh. 7:22), eivätkä he silloinkaan niistä luopuneet. Vähän myöhemmin ne koottiin yhtenäiseksi teokseksi Talmudiksi, jossa ns. juutalaisuus esiintyy mustimmassa pimeydessään. »Ja niin te olette tehneet Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntönne tähden», sanoo itse Vapahtaja (Matt. 15:6). Nämä »perinnäissäännöt» neuvovat juutalaisille, miten voi kiertää Mooseksen lain, Jumalan sanan, käskyt, oikeudet ja omantunnon. Vanhempiaan ei tarvitse kunnioittaa, pakanat ovat koiria (gojimeja), pakanan tappaminen on kuin tekisi uhripalveluksen Herralle, pakananaisen raiskaaminen ei ole rikos kuudetta käskyä vastaan, j.n.e. j.n.e. loppumattomiin. Nämä talmudilaiset ovat niitä »jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagoga», (1l. Matt. 2:9). Talmud on juuri sitä, josta Paavali sanoo: »Sillä on tuleva aika, jolloin eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyynsä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin» (2. Tim. 4:3, 4). »Sillä paljon on niskoittelevia, turhanpuhujia ja eksyttäjiä, varsinkin *ympärileikattujen* (s.t.s. juutalaisten) joukossa, *semmoisilta on suu tukittava,* ne kun kääntävät ylösalaisin kokonaisia huonekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi — sentähden nuhtele heitä ankarasti, jotta tulisivat uskossa terveiksi, *eivätkä kiinnittäisi huomiotansa juutalaisiin* taruihin» (Tiit 1:10—14). »Mutta vältä *mielettömiä* tutkimuksia ja *sukuluetteloita*» (Tiit. 3:9). N.s. talmud-juutalaiset ovat niitä, jotka eivät halua vanhurskautua Kristuksen kautta, vaan omilla, loppumattomilla säännöillään ja määräyksillään sekä sukuluettelollaan (jota vielä tänä päivänä painetaan suurena, neljännesmiljoonan Smk maksavana teoksena »Encyklopedit Judaica»-na U.S.A:ssa.) luulevat saavansa autuuden, niin että Jumalan on pakko avata heille taivaan portit. Sentähden he esim noudattavat erilaisia käsienpesumenetelmiä riippuen siitä, mihin milloinkin aikovat ryhtyä: milloin on käsiä hierottava kämmenpuolelta, milloin selkäpuolelta, milloin kastettava rannetta myöten veteen, milloin vain sormia, vedenheiton jälkeen on muistettava määrätyt taikasanat j.n.e. j.n.e. loppumattomiin, tuskastuttavan loppumattomiin.

Tultuaan tuntemaan juutalaiset ja heidän kristinuskovihansa Luther kirjoitti kirjan: »Juutalaisista ja heidän valheistaan». Seuraavassa siitä muutamia lainauksia, jolloin riittäköön teoksen sivunumeron maininta todisteeksi.

»Sillä he ovat täynnänsä taikuutta ja narrimaisuutta merkkeineen, kuvioineen ja »tetragrammaton»-nimineen (se on epäjumalisuutta), täynnänsä kateutta ja ylpeyttä, ja sen lisäksi he ovat pelkkiä varkaita ja rosvoja, jotka päivän mittaan *eivät syö palaakaan eivätkä kanna yllään lankaakaan, jota eivät olisi meiltä* kirotulla nylkemisellään varastaneet ja rosvonneet. He elävät siis joka päivä vaimoineen ja lapsineen pelkästä varastamisesta ja rosvoamisesta, kuten suurvarkaat ja maarosvot, kuitenkin kaikessa katumattomassa turvallisuudessa. Sillä koronkiskoja on suurvaras ja maarosvo, jonka hyvinkin pitäisi riippua hirsipuussa seitsemän kertaa korkeammalla kuin muiden varkaiden» (137—138). Ja käsiteltyään laajasti juutalaisten raamatunselitystapoja Luther päättyy seuraavaan: »*Kerta kaikkiaan, kaikki on valetta, mitä juutalaiset sanovat*» (147). *Eikä niidenkään, jotka Jumalan sanaa joka päivä opettavat ja kuulevat, sallita tätä pimeyttä huomata, vaan he pitävät sitä oikeana valona. Oi, Herra Jumala, ole meille armollinen»* (151) (Olisikohan tästä Lutherin huudahduksesta nykyajankin papeille jotakin opittavaa). Koska juutalaiset ovat täydellisesti opillaan ja elämällään antautuneet perkelettä palvelemaan, tulee Luther heidän käännyttämisestään siihen tulokseen, mikä sopii arvatakin, kun tiedämme, ettei itse Kristus sitä voinut tehdä, vaan sai surmansa taistellessaan tätä eksytettyä perkeleen omaisuuskansaa vastaan. Luther nimittäin lausuu: »Mutta perkeleen ja hänen omiensa käännyttäminen ei ole mahdollista, eikä sitä myöskään ole meille käsketty. Riittää, kun heidän valheensa paljastetaan ja totuus julistetaan». (150).

»Ensiksi he parjaavat Herraamme Jeesusta noidaksi ja Perkeleen kätyriksi, koska he eivät kykene Hänen ihmetöitään kieltämään. Samalla tavalla tekivät myös heidän isänsä —» (154. Vrt. Matt. 12:24).

»Sen jälkeen nimittivät he Jeesusta huoran lapseksi ja Hänen äitiään Mariaa huoraksi, joka oli saanut lapsen aviorikoksesta erään sepän kanssa. Minun täytyy, vaikkakin vastahakoisesti, puhua näin karkeasti kirottua perkelettä vastaan. Te tiedätte kuitenkin aivan hyvin, että he valehtelevat tällaista pelkästä vihasta ja ilkeämielisyydestä, *yksistään siitä syystä*, että he surkuteltavaa nuorisoaan ja yksinkertaisia juutalaisia tarpeeksi katkerasti myrkyttäisivät Herramme henkilöllisyyttä kohtaan, jotteivät he joutuisi Hänen oppiinsa (jota he eivät kykene kieltämään) lumoihin. *Ja kuitenkin he tahtovat olla se pyhä kansa, jolle Jumalan, muka heidän vanhurskautensa vuoksi, pitäisi antaa Messias.*» (156).

»Jumalan pitäisi heidän Messiaansa avulla lyödä meidät kaikki pakanat kuoliaiksi ja tuhota meidät, jotta he saisivat koko maailman maan, tavaran ja valtiuden. Ja nyt käy ylitsemme kirousten, herjausten ja syljeskelemisten myrsky, jota ei voida sanoin kuvailla. He toivovat, että meidät, kirotut gojimit, peittäisi miekka ja sota, ahdistus ja kaikki onnettomuudet. *Tällaista kiroamista he joka lauantai julkisesti harjoittavat kouluissaan ja joka päivä kotonaan ja nuoruudesta lähtien opettavat, pakottavat ja totuttavat lapsiaan siihen, että hekin pysyisivät kristittyjen katkerina, myrkyllisinä ja ilkeinä vihollisina.* (165).

»Miten meidän kristittyjen on nyt tämän turmeltuneen, kirotun juutalaiskansan kanssa meneteltävä? — *Meidän täytyy rukouksen ja jumalanpelon avulla harjoittaa ankaraa armeliaisuutta, jotta voisimme edes muutamia pelastaa tulesta ja liekistä.* — Minä tahdon antaa tässä rehellisen neuvoni.

Ensiksi, että heidän synagogansa tai koulunsa sytytettäköön tuleen, ja mikä ei tahdo palaa, se peiteltäköön ja umpeenluotakoon maalla, ettei ikänä yksikään ihminen näkisi siitä kiveä eikä kuonaa. *Ja tämä on tehtävä Herramme ja kristikuntamme kunniaksi, jotta Jumala näkisi, että me olemme kristittyjä ja ettemme ole tietoisesti tahtoneet emmekä sietäneet tällaista Hänen Poikaansa ja Hänen kristittyihinsä kohdistettua julkista valehtelemista, kiroamista ja herjaamista.* — Jos Mooses nyt eläisi, niin hän olisi ensimmäisenä sytyttämässä juutalaisten kouluja ja taloja palamaan. — Mutta nyt juutalaisten oppi ei ole mitään muuta kuin pelkkiä rabbiinien lisäyksiä ja tottelemattomuuden epäjumalanpalvelusta vastoin lakia ja Messiasta, niin että Mooses on tullut heidän keskuudessaan kokonaan tuntemattomaksi samoinkuin meillä paavikunnassa Raamattu on tullut tuntemattomaksi.—

Seitsemänneksi, että nuorille, voimakkaille juutalaismiehille ja juutalaisnaisille annettakoon käteen varsta, kirves, kuokka, lapio, rukki, värttinä ja annettakoon heidän ansaita leipänsä otsansa hiessä, kuten Aadamin lasten osaksi on määrätty (1. Moos. 3:19).

— *Ja teille, rakkaat herrani ja ystäväni, jotka olette kirkkoherroja ja saarnaajia* minä tahdon täten aivan rehellisesti muistuttaa virastanne, että tekin pappejanne varoittaisitte heidän ikuisesta vahingostaan, kuten te hyvin tehtävänne tiedätte, nimittäin, että he kavahtaisivat juutalaisia ja heitä välttäisivät, missä vain voivat. Ei niin, että he heitä paljon kiroaisivat tai tekisivät heille henkilökohtaista pahaa. Sillä *he ovat itse itseään liiankin paljon kironneet ja vahingoittaneet, kun he sitä miestä, Jeesusta Natsaretilaista, Marian Poikaa, kiroavat, kuten he valitettavasti ovat yli 1400 vuotta tehneet. Esivallan annettakoon tässä heidän kanssaan menetellä, kuten minä olen nyt sanonut.* »

Mutta tehköönpä esivalta niin tai olkoon tekemättä, niin jokainen kuitenkin omasta kohdastaan meneteltköön omantuntonsa mukaan ja sen mukaan muodostakoon itselleen määritelmän ja käsityksen juutalaisista. —*Etenkin jos olette pappeja siellä, missä on juutalaisia, kehoittakaa ahkerasti herrojanne ja hallitsijoitanne muistamaan virkaansa, niinkuin he ovat Jumalalle velvollisia, ja pakottamaan juutalaiset työhön, kieltämään koronkiskomisen ja ehkäisemään heidän pilkkansa ja kiroamisensa.*» (169—179).

Jo Luther on asioihin perehtyneenä varoittanut kristikuntaa juutalaisuuden vaarallisuudesta. Hänen perustelunsa ja täydelliset, raamatunmukaiset selityksensä voi jokainen lukea yllämainitusta teoksesta. Ja niihin onkin jokaisen »luterilaisen», vallankin papin velvollisuus tutustua. Meillä on oikeus ja velvollisuuskin kysyä Suomen Evankelis-luterilaisen Kirkon kantaa juutalaiskysymykseen nähden. Ja *arkkipiispalta täytyy meidän näin julkisesti tiedustaa, onko totta, että hän eräälle tiedossamme olevalle helsinkiläiselle teologian tohtorille on nimenomaan kirjoittanut, ettei hän, arkkipiispa, voi juutalaiskysymykseen nähden asettua millekään kannalle.* Jos »luterilaiseksi» itseään nimittävä kirkkomme ei voi hyväksyä eikä tahdo noudattaa ylläolevia, Martti Lutherin selviä mielipiteitä, niin ilmoittakoon perustellut syyt kielteiseen kantaansa. Jos se taas haluaa noudattaa Lutherin kantaa, kysymme, *milloin* sitä aiotaan ruveta Suomessa noudattamaan ja mikä on syynä siihen, ettei muutamina viime vuosikymmeninä sitä ole noudatettu. Jos se johtuu tietämättömyydestä, täytyy ihmetellä, ettei »lutherilainen», hyvin palkattu kirkko vaivaudu ottamaan selvää Lutherin mielipiteistä niin aktuellissa kysymyksessä. Jos kirkon kanta on ollut vastakkainen, olisi Lutherin mielipiteet täytynyt julkisesti osoittaa vääriksi. Tai nyt viimeistäänkin tehtäköön se. Kysymykseksi jää sitten enää, mikä nimi on luterilaisuudesta luopuvalle »lutherilaiselle» kirkolle annettava. Mutta jos kirkko väittää noudattaneensa näitä Lutherin raamatullisia ajatuksia, pyydämme kysyä, milloin se on esivaltaa »viimeksi» kehoittanut juuri nimenomaan *näitä* noudattamaan? Mahtaneeko kukaan nykyään elävistä sitä enää muistaa. Mikäli yksityisiä pappejakin on, jotka haluavat todella *taistella* kristinuskon puolesta maahamme tunkeutuvaa juutalaisuutta ja sen kaameita seurauksia vastaan, kehoitamme heitä korottamaan rohkeasti äänensä kuuluville, että pimeys voitettaisiin. Myöskin on kirkoissamme lopetettava Pyhän Hengen pilkkaajien puolesta rukoileminen, koska se on turhaa, jopa kiellettyäkin, mikäli kirkko haluaa kantaa edes kristillisen kirkon nimeä. Sillä Kristus itse sanoo: »Mutta joka herjaa Pyhää Henkeä, hän ei saa ikinä anteeksi» (Mr. 3:29), ja Johannes: »On syntiä, joka on kuolemaksi. Semmoisesta en sano, että sen johdosta on rukoiltava» (1. Joh. 5:16). Ja mikä sitten on Pyhän Hengen pilkkaamista, ellei se, kun juutalaiset parjaavat Herraamme Jeesusta noidaksi ja Perkeleen kätyriksi. Sellaisten puolesta rukoileminen ei ole ainoastaan turhan hokemista, »kuten pakanat tekevät», vaan se on Jumalan sanan pilkkaamista.

Me, meidän naapurimme ja koko maailma.

Meidän suomalaisten perusohjeena suhtautumisessamme muihin kansoihin on: *elää ja antaa elää.* Kukin kansa järjestäköön sisäiset asiansa aivan niinkuin se itse kykenee ja parhaakseen katsoo ja vain suhteessaan muihin kansoihin on sen otettava huomioon näidenkin toivomukset, joista sitten kussakin tapauksessa ollaan kanssakäymisessä ja neuvottelussa. Tämä koskee kaikkia kansoja ja pitäisi olla perusohjeenamme suhteissamme näihin. Jos mieleemme on vuosisatojen kokemuksien johdosta syntynyt piintynyt ennakkoluulo jonkin toisen kansan pyrkimyksistä ja luotettavuudesta, niin sehän on vain tämän toisen kansan oma syy. Yrittäköön siis pysyväisesti muuttaa tapojaan. Luonnoksi muuttunut tottumus ei kylläkään ole helposti muutettavissa, mutta kaikki on kuitenkin mahdollisuuksien rajoissa. Me suomalaiset olemme liiankin herkkiä unohtamaan kärsimämme kieroudet ja tappiot ja olemme valmiit puristamaan aivan liiankin lyhyen ajan kuluttua jopa ystävänäkin entisen vihollisen kättä.

Elää ja antaa elää, olkoon meidän periaatteemme. Noudattakaamme sitä suhteessamme muihin kansoihin ja vaatikaamme että muut noudattavat samaa periaatetta meitä kohtaan. Me olemme elinvoimainen kansa. Myrkyt, sellaiset kuin juutalaisuus, marxilaisuus, pasifismi y.m. eivät ole vielä jäytäneet kansamme pääjuuria. Eivätkä tule siihen koskaan pystymään. Meissä on tervettä luonnonvoimaa, joka vielä puhdistaa kansaruumiistamme pasillit. On vain ajan kysymys, koska Suomen kansa puhdistautuu sitä kuluttavista myrkkyaineista. Ja tämä kaikki on meidän sisäinen asiamme. Miten sen hoidamme se älköön liikuttako muita.

Koska me kuitenkin tiedämme, että nykyään käydään maailmassa taistelua juutalaisten maailmanherruuden puolesta ja toiselta puolen sitä vastaan, on meidän, säilyttääksemme koskemattomana periaatteemme: elää ja antaa elää, varustauduttava kaikin mahdollisin keinoin.

Juutalaisten maailmanherruuden puolesta taistelevat vaistoavat, ettei Suomen kansa koskaan vapaaehtoisesti ja tieten hyväksy juutalaisten herruutta ja tyranniutta. Siksi he tahtovat usein erilaisin keinoin päästä sitomaan ja valvomaan meidän toimintaamme. He tietävät, ettei marxilaisten lietsoma luokkaviha ja »proletaarin diktatuuri» tule koskaan pääsemään meillä omin avuin siihen kuin Venäjällä, että kansallinen sivistyneistö »likvidoitaisiin» ja korvattaisiin juutalaisilla. Siksi he tahtovat estää meitä suojaamasta rajojamme, jotta meidät voitaisiin aikanaan pakoittaa palvelemaan juutalaisten muita kansoja ja myös meitä hävittäviä pyrkimyksiä. Tässä me suomalaiset sanomme nyt ja aina: Näpit pois meidän asioistamme, ne me hoidamme itse.

Kun joku vieras vastustaa rajojemme turvaamista, niin paljastaa tämä tuollaisilla eleillä vain perimmäiset aikomuksensa. Tällaiset aikomukset pakoittavat meidät kiireesti entistä vahvemmin linnoittamaan rajamme ja rannikkomme.

Me itse, eikä kukaan muu, määräämme, ken on ystävämme ja ken ei. Me noudatamme periaatetta: elää ja antaa elää. Ken naapureistamme sitä myös noudattaa, on ystävämme, ken ei, on vähintään epäsovussa kanssamme.

Me suomalaiset emme alistu palvelemaan mitään vieraan kansan pyrkimyksiä, jotka voivat olla meille vahingollisia. Me suomalaiset olemme kaitselmukselle vastuussa vain siitä kuinka me säilytämme Luojan luoman suomalaisen kansan ja kehitämme sitä yhä suurempaan täydellisyyteen ja rotupuhtauteen. Meistä ei myös kukaan muu huolehdi. Jos emme sitä itse tee, vaan raihnaistumme ja vajoamme sekarotuisuuteen, niin joku voimakkaampi kansa hävittää meidät. Pasifististen haihattelujen läpitunkemista raukoista on tosin surullista, että elämä on taistelua, mutta terveen Suomen kansan enemmistöstä on juuri taistelu, kamppailu olemassaolosta elämää. Muistamme vanhan suomalaisen sananlaskun: Joka lepää, se ruostuu! Siksi me tahdomme toimintaa kansamme säilyttämiseksi ja kehittämiseksi! Samalla kansamme rauhaisassa taistelussa olemassaolostaan kaikille kansalaisillemme riittää yllin kyllin työtä, ansiota ja hyvinvointia.

Kun näin on asianlaita, emme me suomalaiset voi hyväksyä kansainvälisessä kanssakäymisessämme mitään sellaisia sopimuksia, jotka ovat kansaamme hävittäviä tai joita ovat

Juutalaisuus päivänvaloon:

TÄMÄN OTSIKON ALLA TULEMME JULKAISEMAAN JUUTALAISKYSYMYSTÄ VALAISEVIA UUTISIA.

Amerikasta:

U.S. 3. 5. 39.

METEORIA LUULTIIN HAKARISTIKSI.

New York, 3. 5. (STT) Houstonissa Texasissa joutuivat asukkaat tiistai-iltana pakokauhun valtaan, kun taivaalle ilmestyi meteori, joka räjähti rannikolla, loistavain sirpaleitten lentäessä yltympäri laajalle alalle. Väestö joutui sotakauhun valtaan, ja sekä poliisiasemille että lehtien toimituksiin tuli tuhansia puhelintiedusteluja Galvestonista, Victoriasta ja muista rannikkokaupungeista. Uskottiin yleisesti, että kyseessä oli vihollisen ilmahyökkäys, ja kuviteltiin että taivaalla oli nähty loistava hakaristi. Yleisesti oltiin sitä mieltä, että vihollisen ilmalaivasto oli lähestymässä, ja kesti kauan ennenkuin pakokauhu asettui.

Eräs näyte juutalaisen sotapropagandan tehokkuudesta. — Eipä ihme, että moraalia tarvitaan:

U.S. 14. 5. 39.

MORAALINEN VARUSTAUTUMISVIIKKO.

Tänä iltana kokoontuu New Yorkissa 25.000 ihmistä moraalisen varustautumisen merkeissä. Tämä on moraalisen varustautumisviikon huippukohta, viikon, jonka suojelijoina ovat presidentti Rooseveltin äiti, Mrs. James Roosevelt, New Yorkin pormestari La Guardia ja New Yorkin kuvernööri Lehman.

Puhujina esiintyivät kokouksissa mm. tri Frank Buchman ja tennistähti Bunny Austin. Myöskin muutamat Suomen edustajat puhuvat ja lukevat kokouksessaan Suomesta lähetetyt tervehdyssähkösanomat.

Frank Buchman on Oxford-liikkeeksi nimittämänsä ja valtavalla propagandalla levitetyn uuden uskonnon »keksijä». Juutalainen kuten »suojelijatkin».

U.S. 21. 5. 39.

UHKAPELIÄ SYNAGOGASSA.

Jerseyn ylipormestarin toimesta järjestettiin Bayonnen synagogassa, New Jerseyn valtiossa äskettäin poliisiratsia, jonka tulos herätti tavatonta huomiota. Poliisit totesivat näet, että synagogassa pelattiin kiellettyjä uhkapelejä. Viisi mammonanpalvojaa, heidän joukossaan synagogan rabbiinikin, pidätettiin.

Vahinko juutalaisten »Legendan» kirjoittajalle 'tohtori' Valentinille, että tämä ei ole tapahtunut aikaisemmin. Hän olisi tämän perusteella todistanut, että synagogassa ei lujiteta juutalaisten maailmanherruus- ja Messias-toivoa, niissä korkeintaan pelataan viattomasti korttia!

KUNNIAMERKKI CHAPLINILLE!

»Uudessa Suomessa» oli 3. 3. 39 uutinen, että Punaisen Lipun kunniamerkki annetaan filmitähti Chaplinille.

Perusteluissa mainitaan, että C. on aina esiintynyt demokratian puolustajana.

Tämä on oikeastaan hyvin tyypillistä: juutalainen saa kunniamerkin demokratian puolustamisesta. Ja antaja on bolshevistinen diktatuuri! Mahdatko vielä uskoa, että n.s. demokratia on olemassa Sinun onneksesi?

AMERIKKA HERÄÄ..!

Filadelfiassa pidettiin äskettäin kokous Yhdysvaltojen kansallisen yhdistämisen puolesta. Tunnettu amerikkalainen kenraali van *Horn-Moseley* kohdisti voimakkaan julistuksen kaikille isänmaallisille amerikkalaisille, vaatien maan pelastamista juutalais-kommunismilta.

»Amerikan on vihdoinkin herättävä huomaamaan, että juutalaisuus suunnittelee uutta maailmansotaa. Äskettäin selitteli eräs johtava juutalainen juutalaisten kokouksessa Atlantassa (Georgiassa) julkisesti: »Järjestetty, amerikkalainen juutalaisuus tulee johtamaan nykyisen Yhdysvaltain hallituksen niin pitkälle, että se tulee pakottamaan Saksan hallituksen myöntämään karkoittamilleen juutalaisille näiden entisen mahtiaseman, *vaikkapa pitäisi turvautua sotaan:*

Edelleen kenraali selosti kuinka laajan vallan juutalaiset ja kommunistit ovat saaneet Amerikassa nimenomaan presidentti Rooseveltin suhtautuessa mainittuihin »demokraattisiin» tukijoihinsa varsin myötämielisesti asettamalla heitä johtaville paikoille. Äskettäin nimitettiin kommunisti Amelie osavaltioiden kauppavaltuuskunnan johtajaksi.

Kenraali lopetti esityksensä osoittamalla, että juutalaisten omistama Wall-Street-Bank Kuhn-, Loeb & Co, rahoitti Venäjän bolshevistisen vallankumouksen.

On hauska todeta, että Amerikassa esiintyy virtauksia, jotka uskaltavat käydä yhteisen maailmanvihollisen kimppuun paljastamalla rohkeasti sen katalan toiminnan.

JUUTALAINEN elää valheessa mutta kuolee totuuteen.

---

kanssamme solmineet toisen sopimuspuolen varsinaiseen kansaan kuulumaton vieraan rodun edustaja. Me suomalaiset olemme selvillä siitä, ettei meitä voi rehellisessä mielessä edustaa kukaan muu kuin suomalainen ja me olemme myös vakuutettuja, ettei esim. venäläisten, ruotsalaisten j.n.e. puolesta voi tehdä pysyviä sopimuksia — juutalainen.

Me suomalaiset vaadimme omalta politiikaltamme, että se on rehellistä, reipasta ja voimakasta. Samaa me odotamme muilta kansoilta. Me vihaamme salakähmäistä »vihreän veran» politiikkaa, tapahtukoonpa se sitten vaikka päivällisin ja juomingein. Me olemme voimakkaita ja voimme toimia oman kansamme menestykseksi ainoastaan ollessamme yksin ja luottaessamme vain omaan voimaamme. Vain itse voimakas voi ylivoimaisen hädän hetkellä saada voimakkaita liittolaisia. Mutta mitä on esim. meidän orientoitumisemme Ruotsiin! Melkein samaa kuin leijona liittoutuisi hyeenan kanssa. Tätä todistavat eivät ainoastaan kokemuksemme vapaussotamme ajoilta, vaan myöskin ruotsalaisten nykyisetkin kirjoitukset, esim. tieteellisessä julkaisussa: »Kampf um die Rechte der Völker». Ruotsalaiset uskottelevat, että kieli määrää rodun ja tulevat siten aivan hullunkurisiin päätelmiin. Mutta me emme voi koskaan pitää esim. ruotsiapuhuvaa juutalaista ruotsalaisena, enempää kuin suomeakaan osaavaa juutalaista suomalaisena. Jokaisen terveen kansan tervejärkisten jäsenten kanssa me tahdomme olla ystävällisissä suhteissa, mutta oman olemassaolomme me järkkymättä turvaamme ja sisäiset asiamme hoidamme niinkuin meille hyväksi on. Tämän ottakoot huomioon myös Suomen lipun alla kuljeskelevat mutta vieraita asioita palvelevat kiertolaiset.

Mitä on vapaamuurarius?

Tätä kirjoittaessamme istumme vapaamuurarilooshissa, jonka seinät ovat siniset ja vailla yhtään akkunaa. Täällä puuhailee vapaamuurarilooshin kaksi alinta astetta: »oppilaat» ja »veljet». Keskellä lattiaa on »oppilas-matto (n. 2×3 m.) merkkeineen ja kuvioineen. Katsokaamme sitä lähempää! -- Toisessa päässä on kaksi kiveä, vasen on karkea luonnonkivi (veljeskunnan oppilaan vertauskuva!), oikealla on hiottu, suorasärmäinen kuutio, valmis rakennuskivi Salomonin temppeliä varten. Tällaiseksi on veljen »kehityttävä»! — Keskelle mattoa on kuvattu temppelin suljettu ovi, suuremmat salaisuudet ovat vielä »suljettu» tämän asteen veljiltä. Oven molemmin puolin ovat Jakin- ja Boas-pylväät (vrt. 1. Kun. 7: 21) ja muurausvälineitä: kauha, vasara suorakulma, kolmio, harppi ja mittanauha. Oven yläpuolella on Daavidin tähti G-kirjaimineen (Jahven nimikirjain). Näitä tunnuksia on muuallakin vapaamuurariloosheissa. Tähden yläpuolella on kaksi kättä näyttämässä oppilaitten tervehdystapaa (painavat peukalollaan toistensa etusormen rystysiä). Maton yläkulmassa näemme auringon ja kuun, mutta pimeänä! — Ne antavat täyden valonsa vasta, kun juutalaisten maailmanherruus tohditaan tehdä *julkiseksi* ja Messias-tulee!

Katsokaamme nyt alttaria, sillä täällä on sellainenkin! Sen yläpuolella on värikäs lasikolmio, jonka keskellä on Jahven »silmä». Alttarin takana on lamppu, jonka palaessa »silmä» luontevasti katsoo »idästä» alttarin edessä oppilasvalaa vannovan alokkaan kaulavaltimoihin. Valassaan hän määrää kaulavaltimonsa katkaistavaksi, jos hän vie tietoja veljeskunnan ulkopuolelle tai jättää noudattamatta jonkun ylempää tulevan käskyn. Tällainen vala uusitaan aina ankarampana asteesta ylempään vihittäessä, ylemmän asteen jäsen ei saa alemman asteen jäsenelle, sen paremmin kuin ulkopuolisellekaan, antaa mitään tietoa haltuunsa uskotuista uusista salaisuuksista. Tällä tavalla koetetaan peittää järjestön lopulliset tarkoitusperät. Mutta Vapahtaja on sanonut: »Ei ole mitään peittelyä, joka ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi»! (Lk. 12. 2.) Jo nyt on maita, joissa tämä järjestö on kaikella ankaruudella lopetettu ja arkistot salaisuuksineen takavarikoitu. Jäsenet on eroitettu valtion viroista ja loosit suljettu tai muutettu museoiksi! Saksassa voi jokainen käydä museoksi muutetuissa eri asteitten looseissa, jollaisissa meillä toistaiseksi touhuavat salaisuuksiin vihityt veljet! Elämme sitä aikaa, jolloin edellämainitsemamme raamatunlause rupeaa käymään toteen!

Meille kristityille on kahdeksannen asteen loosi mielenkiintoinen. Vallitseva väri on valkoinen. Alttarilla on suuri risti, niin että huone tekee ensi silmäyksellä kristillisen vaikutuksen. Mutta ristin keskellä on Daavidin tähdessä Jahven silmä. Tässä huoneessa opetetaan, että se kunnia mikä on tähän asti annettu Kristukselle, on annettava Jahvelle, »sillä häneltä se on lähtöisin ja hänelle se on takaisin palautettava»! Jos tähän asti on vielä veljille annettu lupa »yksityisesti» olla n.s. »kristitty», niin tässä asteessa sekin loppuu.

Yhdeksännen asteen veljien vyötäisillä kannettava esivaate kuvataan, miten Daavidin tähti nousee ja kaataa ristin. Tähän ja tästä ylöspäin vihitään mieluimmin vain juutalaisia. Puhe vapaamuurariuden »kristillisyydestä» on kai vain »kehittymättömien» veljien omantunnon rauhoittamiseksi.

Suomessa ei veljiä vihitä korkeampaan kuin kolmanteen asteeseen. Korkeammat seremoniat käydään suorittamassa ulkomailla. On paljon suomalaisia »veljiä», jotka kuuluvat ulkomaisiin looseihin ja saavat sieltä käskynsä.

Tutustukaamme vielä kolmannen asteen loosiin! Sen pääväri on musta, koska surraan temppelin rakennusmestarin kuningas Hiramin kuolemaa. Päivänvaloa ei tietenkään tännekään päästetä. Keskellä huonetta on alttarin edessä kolmen kolmihaaraista kynttilänjalkaa pitelevän luurangon vartioima ruumisarkku! Mestarimuurariksi vihittävä makaa tässä arkussa ja hänet »haudataan» monimutkaisin menoin. Sitten hänet »herätetään kuolleista» ja nyt häneen on tullut Hiramin henki! (Hiramista katso 1. Kun. 5:).

Vapaamuurariloosin menot ovat kummallisia, monimutkaisia ja väsyttäviä, niin että ei uskoisi kenenkään niihin huvikseen antautuvan. Mikä niillä on sitten tarkoituksena? Salaperäiset menot, kaameat ja mystilliset huoneet, kaikki merkit ja apuvälineet ovat *pelon* herättämiseksi jäsenissä. Niitten avulla heidät saadaan tottelemaan pienintäkin juutalaiselta johdolta tulevaa viittausta.

Veljen nöyryyttä, kuuliaisuutta ja tottelevaisuutta koetellaan monin keinoin, ennenkuin hänelle uskotaan lisää »salaisuuksia» ja »ylennyksiä». Ja uppiniskaisen veljen rangaistus on — kuolema! Moni on jo kuollut »kuin luonnollisella kuolemalla». Että kuolemansyy ei tule ilmi, siitä pitävä loosheihin kuuluvat lääkärit ja tuomarit huolen. Jos tieto kuitenkin leviää, niin yleinen mielipide harhautetaan sanomalehtien avulla.

Onko kumma, että moni suomalainenkin on kaamein valoin sitoutunut tuota taikuutta ja — rikollisuutta avustamaan? Jo alimpien asteitten menoista ja merkeistä pitäisi huomata, että ollaan juutalaisuuden kanssa tekemisissä! Tähän on kuitenkin vastattava, että moni ei liittyessään ole tiennyt järjestön olevan juutalaisperäisen. — Moni on kuitenkin liittynyt tähän »hienoon klubiin» syöttinä pidettyjen kuuluisien nimien takia. Mutta on sellaisiakin, jotka ovat liittyneet siihen vallanhimossaan — saadakseen taloudellista etua, tai korkeasti palkattuja arvovaltaisia virkapaikkoja.

Nämä »uudet tekojuutalaiset» ovat niitä, jotka ovat meilläkin vaikuttavana tekijänä. *Se on meidän juutalaiskysymyksemme!*

Lukijalle.

Kun Kansallinen Työ on julkaissut ensimmäisen numeronsa, ei lehden toimitus suinkaan odota riemastuneita tervehdyshuutoja. Päinvastoin olemme jo ennakolta pitäneet varmana, että sanomalehti, joka rohkenee arvostella »tunnustettua arvovaltaa», saa osakseen hylkäävän tuomion tai ainakin halveksivaa välinpitämättömyyttä: Näihin ennakkolaskelmiin olemme myöskin valmistautuneet, joten ikäviä pettymyksiä ei tule kenellekään. Me tiedämme, että monella taholla yritetään Kansallinen Työ leimata turhaksi yritykseksi.

Tähän voimme vastata, ettei mitään yritystä voida taata lupauksilla ja valoja tehden. Aika osoittaa, mihin kukin pystyy. Epäilijöille voimme ainoastaan vastata, että kansallisen työn tulevaisuus ei ole heistä riippuvainen, vaan se on niistä riippuvainen, jotka uhrautuvat sen hyväksi.

Me tiedämme, että Kansallisen Työn sanotaan tuovan lisää hajaannusta. Toivottavasti tämä on totta, sillä tarkoituksenamme on juuri saada aikaan hajaannusta jokaisessa puolueessa, koska Suomen kansa on yksi ja jakamaton. Puolueet on hajoitettava ja sellaisen työn suorittajalle on nimi »hajoittaja» kunnianimi.

Me tiedämme, että meitä tullaan syyttämään räikeästi. Kenties häiritsemme nukkuvain unta, mutta niinpä kansa onkin ravistettava hereille. Sen täytyy kuulla ja nähdä maailmaa juutalaisuuden taholta uhkaava vaara, ja ne, jotka herätystyötämme arvostelevat, tarvitsevat vieläkin lujempaa ravistusta.

Poliittisen liikkeen tulevaisuus ei ole riippuvainen »arvovaltaisista nimistä» (jota nykyiset demokraattiset puolueet harrastavat) eikä yksistään pääomasta, vaan sen täytyy pohjautua omaan terveeseen henkeensä, joka takaa sille luonnollisen kasvukyvyn. Raha on luonnollisesti välttämätön välikappale poliittiselle toiminnalle, mutta lopullisen menestyksen edellytyksenä on liikkeen sisäinen voima, jonka herpaantumatta täytyy pystyä vaikuttamaan.

Voima edellyttää uskoa. Raha kasvattaa liberalistista arvovaltaa, uskoa ei milloinkaan!

Jokainen demokraattinen puolue on laatinut itselleen kauniin ohjelman, jota se jatkuvasti parantelee ja korjailee »ajan vaatimusten tasalle», osoittaen siten, että alkuperäinen ohjelma ja päämäärä ei demokraattisille puolueille merkitse mitään, vaan varsinaiseksi ohjelmaksi on tullut puoluejohtajien kulloinkin vaatimat edut, kompromissit ja taktiikka.

Parlamenttaarinen ajatus on sellaisenaan ohjelman pettämistä, koska se poikkeuksetta edellyttää kompromissejä eli siis ohjelmavaatimusten tinkimistä. Voiko sanoa »uskoksi» sitä, jossa tinkiminen on periaate, tai voiko vaatia »ohjelmien» toteuttamista niiltä, jotka eivät edes itse usko ohjelmaansa.

Onko sitten mahdollista vasta alkutaipaleelle lähteneen Kansallisen Työn luoda terveen elämän täyttymykseen vievä usko, jonka puutteessa jokainen demokraattinen puolue on jäänyt puolitiehen, tai muuten omaan kykenemättömyyteesä luhistunut?

Sitä on turha väitellä, sen osoittaa tulevaisuus.

Parhaimmatkaan ohjelmat ja pykälät eivät kauniina vaalikalastusfraaseina johda tulokseen, vaan siinä tarvitaan todellakin miehiä, joilla on tinkimätön ja peräänantamaton tahto.

Kansallinen Työ lähtee liikkeelle tinkimättömästi taistelemaan juutalaisuuden maailmanvaltapyrkimyksiä vastaan, joka valheellisten aatteiden, salaisen toimintansa ja valtavien rahamääriensä voimalla on nyt syössyt kansamme juutalaisen hengen välikappaleeksi. Siksi Kansallinen Työ valaisee yhteiskunnallisia kysymyksiä, juutalaiskysymystä, vapaamuurariutta, marxilaisuutta, talouselämän kysymyksiä sekä koti- ja ulkomaan politiikkaa, sanalla sanoen levittää kansallisen herätystyön välttämättömiä tietoja, jotta kansamme voisi pelastautua juutalaisuuden uhkaavasta vaarasta.

Mutta tämän työn voi Kansallinen Työ suorittaa tehokkaasti ainoastaan edellytyksellä, että ne kansalaiset, jotka ovat selvillä asiamme oikeudesta, ryhtyvät määrätietoisesti levittämään Kansallista Työtä laajempiin kansalaispiireihin. Kansallinen Työ vetoaa sentähden kaikkiin kansalaisiin, jotka ovat selvillä työmme välttämättömyydestä. Hankkikaa Kansalliselle Työlle tilauksia, kehoittakaa ystävännekin tekemään samoin. Auttakaa herättämään kansaamme näkemään mistä on maailmassa kysymys.

Kansallinen Työ ilmestyy kaksi kertaa kuukaudessa. Vuositilauksen hinta on 40:—, puolivuosikerran 20:— ja irtonumeroiden hinta 2:—.

Näytenumeroita ja asiamiespapereita lähetetään pyydettäessä.

Kansallinen Työ.

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Mistä on . . .

selle suodaan työmahdollisuus taipumusten ja palkka kyvyn mukaan.

Jos myönnät tämän, ymmärrät ajattelumme perustan ja olet tervetullut joukkoomme. Nyt paljastamme salaisuuden: koko ihmiskunnan onni riippuu vain oikeinjärjestetystä työkyvyn hyväksikäytöstä. *Tästä on kysymys.*

Tämä on politiikaa puhtaimmassa mielessä. Se, mitä sanotaan politiikaksi tavallisessa merkityksessä, on puolueitten keskinäistä valtataistelua ensisijassa ja vasta toisella sijalla ajatellaan kansan ja yhteisön asiaa. Siis vielä kerran: ajattele kirkkaasti ja puolueettomasti olevia oloja ja sano sitten onko puoluepolitiikassa kysymys yhteisön edusta vai ko ei.

Älä usko — ajattele! Ajassa käy suuria ja syviä virtauksia, koko ihmiskunta vavahtelee uuden, vielä tuntemattoman ajan muodostumiskamppailussa. Uusi maailmankuva alkaa hahmoittua ja oman voimansa pakottamana pursua esille. Tässä synnyssä mitataan periaatteiden arvo ja siksi Sinä oikeamielinen kansalainen valitset sen, joka parhaiten täyttää sydämen ja järjen vaatimukset. Tästä valinnasta on kysymys.

Mistä on kysymys! On kysymys osallistumisestasi tulevaisuutta luovaan hyödylliseen työhön, oikeasta suhtautumisesta kanssaihmisiin, panoksestasi uuden luonnollisen elämänkuvan muodostamisessa, sanalla sanoen: on kysymys järjestyksestä keskellä sekasorron.

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Santeri Alkio

puhuu välttämättömän kansallisen uudistustyön periaatteista, mitä vaatimuksia uusi tuleva aika asettaa Suomen kansalle.

Alkusanassaan hän lausuu:

»Uusi Suomi ei synny vain valtiollisen ja yhteiskunnallisen uudistuksen tietä. Pitää syntyä myös *siveellisesti* uusi Suomi, joka vasta on toteuttava sen, mitä lainsäätäjä ja talousmies ilman sitä turhaan odottavat.»

»Tässä julkaistavat kirjoitukset on ajateltu vain herätteiksi, ajatuksen siemeniksi, eivätkä ne esiinny suurilla vaatimuksilla».

Luvussa »Uuden Suomen kansalainen» hän lausuu:

»Syy on siinä, että maailmassa tapahtuu parhaillaan niiden yhteiskuntateoriain ja kotioppien kumous, joiden perusteella edellinen historiallinen aikakausi rakensi yksilöllisen ja yhteiskunnallisen onnen ja menestyksen. Itsekkäisyys kehittyneenä luontoperäisen itsesuojeluvaiston voimakkaasta maaperästä, on lukemattomine voimanvivahduksineen asettunut siinä määrin johtavaan asemaan, että yhteiskunnan, yhteisyyden etu tahtoo säännöllisesti jäädä syrjään yksilön oman edun tieltä.

Kun asianlaita on näin, seuraa siitä itsestään, että yhteisyyden, kansakunnan, ihmiskunnan, ihmisyyden tarkoitusperiä syvimmässä mielessä tavoitteleva arkityö on vielä harvoilla ihmisillä elämäntyönä.»

»Seuraus onkin lakkaamaton vaalitaistelu ihanteellisin tai vähemmän ihanteellisin tarkoituksin harjoittaa kilpailijan yli saavutettua valtaa . . .

Sen sijaan että itse on tavoitellut aina ennen vaikuttavaa asemaa oma henkilökohtainen hyvinvointi ensimmäisenä vaikuttajana, tulee yhteiskunnan, Suomen edun nyt siirtyä ensi sijalle. Se on Suomen yhteiskunnallisen uudistuksen ehdoton tekijä samoinkuin selviytyneen itsensä oma paras.»

Kirjailija Santeri Alkio näki jo v. 1918 kirjoituksessaan »Kansakunnan elinvoiman lähteet», että luokkaoppien pitää hävitä. Hän sanoo:

»Tämän pidämme varmana siksi, että Suomen tultua itsenäiseksi valtioksi täällä täytyy tulla tapahtumaan *voimakas kansannousu,* josta vapaustaistelumme ensimmäinen ote oli jo tunnusmerkillisenä ilmauksena.»

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Uusi lehti

juutalaisuus, ei säästä mitään keinoa ajaessaan omia etujaan päämääränä saavuttaa maailmanvalta. Juutalaiset ovat järjestäneet n.s. sivistyneille vapaamuurarijärjestöt, työtätekeville marxinjärjestöt, joitten avulla he voivat ohjata kansojen kohtaloita. Siksi ei ole väliä onko oikeisto tai marxilaiset vallassa, sillä kummankin takana on *juutalainen* järjestöjensä välityksellä. Kauniit puheet kansallisuudesta ja omasta kansasta unohtuvat, kun joudutaan »internationaalien» kanssa tekemisiin.

Nykyisessä yhteiskunnassa on kokonaan unhoitettu, että osa on pienempi kuin kokonaisuus, joten yksityisen edut eivät saa olla niin suuret ja tärkeät, että ne loukkaavat kokonaisuutta. Päinvastoin niiden olisi palveltava kokonaisuutta. Meillä on tuoreessa muistissa pulakausi, jolloin eräät ryhmät hankkivat häikäilemättömästi suuria voittoja toisten kärsiessä nälkää ja puutetta. Hengenmiehetkään joiden olisi oltava julkisena omanatuntona, eivät paheksuneet sitä, että muutamat ryhmät käyttivät hyväkseen toisten hädänalaista asemaa vaan vaikenemisellaan siunasivat riistäjien toimenpiteet.

Kun tiedämme kaiken tämän, ajaa sisäinen pakko meitä olemaan huutavana äänenä kansallemme kootaksemme kaikki epäitsekkäät suomalaiset taistelemaan todellisen vapauden ja onnellisemman Suomen puolesta, Suomen, jossa jokainen suomalainen tuntee itsensä tähän kansaan kuuluvaksi ja tietää elinetunsa turvatuksi eikä toisten kansalaisten mielivallasta riippuvaksi. Kun tämä on saavutettu, on jokainen kansalainen valmis uhraamaan ilomielin kalleimpansakin tämän kansan ja maan turvaamiseksi.

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Taisteluun . . .

sellaisia pääomatrusteja, joiden talouspolitiikka tulisi epäedullisesti vedetyksi päivänvaloon, ryhdyttäessä selostamaan kulutusosuustoiminnan vaikutusta yhteiskunnallisiin, taloudellisiin ja poliittisiin asioihimme. On tosin olemassa puolueita, jotka koettavat »häärätä» yksityisyrittäjäin asianajajina varsinkin silloin kun on ilmoituksista kysymys, mutta se ei voi tapahtua kansamme menestykseksi, koska nämä sisärenkaat ovat suurelta osaltaan kokoonpannut sellaisista aineksista, jotka käytännöllisessä elämässä pääoman voimalla ovat todellisuudessa tukahduttamassa tervettä yksityisyritteliäisyyttä.

Tämä lehti, »Kansallinen Työ» ja sen tueksi asettuneet kannattajat taistelevat Suomen kansan puolesta. Kun yksityisyrittäjät muodostavat tärkeän elimistön kansamme kokonaisuudesta, niin tulemme jatkuvasti sekä puhutussa että kirjoitetussa sanassa selvittämään luovan ja vastuuntuntoisen yksityisyritteliäisyyden arvokasta merkitystä.

Toisaalta tulemme selvittämään, että *nykyinen kulutusosuustoiminta* on kansallemme suorastaan vieraita tarkoitusperiä ajava, sillä se toteuttaa merkityksellisellä tavalla *juutalaista maailmanvaltapolitiikkaa.*

Tämän johdosta tulemme vastaisuudessa selvittämään m.m. seuraavia kysymyksiä:

1) Onko yksityisyritteliäisyys ja yksityisomistusoikeus juutalaisen maailmanvallan esteenä.

2) Mikä perustavaa laatua oleva ero on tuotanto-osuuskuntien ja kulutusosuuskuntien välillä.

3) Minkäjohdosta yleensä kannatetaan osuustoimintaa.

4) Mikä ero on Suomessa toimivien »puolueettoman» ja »edistysmielisen» osuustoimintaliikkeen välillä.

5) Yksityisyrittäjäin asema ja merkitys elimellisessä yhteiskunnassa.

6. Yksityisyritteliäisyyden ja osuustoiminnan periaatteelliset eroavaisuudet yhteiskunnalliselta kannalta.

Suomalainen! Kansallinen Työ taistelee kansasi henkisen ja aineellisen tervehtymisen puolesta. Se taistelee Sinunkin puolestasi! Velvollisuutesi on tukea tätä taistelua sekä aatteellisesti että aineellisesti. Juuri Sinua tarvitaan!

Ivar Kreuger-draaman keskeisin "sankari" juutalaissuurfinanssin edustaja Ruotsissa

pankkiiri Wallenberg tarkastelemassa tiluksiaan.

Tallinna 7. 6.

Virurannassa Sillamäessä, toimii ruotsalaisella pääomalla pari öljytehdasta, käyttäen raaka-aineenaan polttokiveä. Tehtaat tuottavat päivässä 150 tonnia öljyä ja 30 tonnia bensiiniä. Sunnuntaina saapuivat tehtaiden ruotsalaiset omistajat, m.m. pankkiiri Wallenberg, paikkakunnalle omalla loistolaivallaan mukanaan myös Ruotsin meriväen edustaja. Saatujen tietojen mukaan on ollut kysymystä tehtaiden toiminnan laajentamisesta lähivuosina ja niiden tuotteiden myymisestä Ruotsin merisotavoimille, niinkuin jo virolaiset tehtaat **myyvät** Saksan merivoimille.

Tässä yhteydessä on syytä palauttaa mieliin miten Suomen—Viron kauppasopimuksen mukaan Viro saa tullivapaasti Suomeen tuottaa 15 pros. Suomen kokonaisbensiinituonnista Suomen saamatta vastaavasti viennilleen Viroon juuri mitään etuisuuksia.

Bensiinin tuonnin ollessa maahamme nykyään keskimäärin hyvän joukon toistasataa milj. kg vuosittain ja tullin muista maista tuodulle tavaralle 1:80 mk kg:lta, Suomi täten tukee veljesmaamme avulla Ruotsin talouselämän diktaattoria n. 30 milj. mk lahjalla joka vuosi.

Suomeen tuotu virolainen bensiini tulee nimittäin suurelta osalta juuri Sillamäen tehtailta.

Kansallinen Työ

TOIMITUS ja TOIMISTO

H:ki, Unionink. 41. A.

Puhelimet: 36 107. 63 389.

Tilaushinnat: 1/1 v. 40:—, 1/2 v. 20:—.

Juutalaisten "yrittäjien" liikeperiaatteita elikkä valitun kansan valittuja keinoja.

10. 5. -39.

Valvonta toimitettiin modisti Jankeloffin vararikossa. 8 velkojaa valvoi saataviaan. Toimitsijamieheksi määrättiin varatuomari Bror Olin.

Ensimmäinen esiinhuuto toimitetaan t.k. 30 p:nä.

Kun tullaan vaatimaan rangaistusta konkurssirikoksesta, siirretään tämän rikosjutun käsittely heinäk. 21 p:nä pidettävään istuntoon.

Olemme saaneet tietoomme, että yllämainitun »yrittäjän» liikkeestä oli hyvin nopeasti suuri hattuvarasto huvennut melkein olemattomiin jopa ikkunaverhotkin olivat ilmestyneet vaatimattomampina uudestaan näkyvin ja sitten oli tavanmukaisesti uusi liike pantu pystyyn vastaajan pojan nimellä.

Tällaisia rikoksia on viimeaikoina sattunut tuhkatiheään ja tulevat ne jatkumaankin niin kauan kuin ei panna sulkua tämäntapaisille ihanaa demokraattista vapautta nauttiville »yrittäjille».

KYSYMYS- JA VASTAUS-OSASTO.

Vastaamme lukijaimme tekemiin työtämme koskeviin kysymyksiin. — Kysyttäessä on mainittava nimimerkki ja kysyjän kotipaikka.

Mitä mieltä olette lehdestämme?

Kirjoittakaa lehdellemme! — Kaikki mielipiteenilmaisut, moitteet ja kiitokset, neuvot ja tiedot otamme kiitollisuudella vastaan! — Toivomuksenne ja pyyntönne koetamme toteuttaa voimiemme mukaan. — Jos olette perillä vastustajamme toiminnasta, kirjoittakaa lehdellemme! — Mainitkaa tästä lehdestä tuttavillenne ja ystävillenne ja kannattakaa tämän lehden ilmoittajia.

»Itsensä alttiiksi antaminen työssä, on kaiken elämän onnen yksinkertainen salaisuus.»

J. V. Snellman.

„Legenda . . ."- muutamia kysymyksiä tohtori H. Valentinille.

Valitamme, että olitte pakoitettu »tieteellisiltä töiltänne» kirjoittamaan »Legenda juutalaisten maailmanvaltiudesta». — Tunnemme itsemme tähän hieman syyllisiksi, sillä olemme juuri niitä kiusallisia epäilijöitä, joitten takia teidän on täytynyt kynään tarttua. — Uskomme kuitenkin, että kirjanne merkitys, jota vielä lisää se, että itse kuulutte tuohon puolustettavaan kansaan, korvaa vaivannäkönne. Qui s'excuse, s'accuse! Joka puolustelee, syyttää itseänsä. — Olemme panneetkin »legendanne» hyvälle paikalle kirjahyllyymme, sillä se on paljastanut seikkoja, joista meillä, "salaisuuksiin" vihkimättömillä, ei ole ollut aavistustakaan.

Saammeko antaa vastapalvelukseksi teille pienen neuvon? — Ampua paukuttelette joskus yli maalin. Tämä on propagandallisesti vähän paha »aschia». Jokainen huomaa kirjassanne jotakin, mikä ei pidä paikkaansa ja — uskoo lopuksi kaikkien väitteitenne olevan vastoin tosioloja.

Näette esimerkiksi paljon vaivaa todetessanne aivan »tieteellisesti» (tietenkin), että juutalaiset eivät millään muotoa ota osaa politiikkaan! — Eikö sitten se, mitä rotuveljenne Maiski, Litvinov ja Trotski päivittäin puuhaavat ja se, mitä jo Abrahamin helmaan koottu veljenne Marx ja monet muut tekivät, olekaan politiikkaa? —

Sinä tyhmä gojim! Etkös ole lainkaan lukenut demokraattisia lehtiämme? Politiikallahan tarkoitetaan kaikkea *huonoa.* Bolshevismi ei ole tietenkään politiikkaa, politiikkaa on bolshevismin vastustaminen, vieläpä karkeata sellaista! Ja sellaiseen ei luonnollisesti kukaan juutalainen ota osaa!

Oi yksinkertainen lukija! Sinä olet aina pitänyt salatieteitä vaikeina! Kas näin helppoa se on: »pappien politikoiminen on sopimatonta», se on suomeksi: pappien osanottaminen bolshevismin edistymistä jarruttaviin liikkeisiin on sopimatonta! — Jos pappi kuuluu bolshevikiystävälliseen puolueeseen, niin se vain todistaa hänen »avarakatseisuuttaan», »valistuneisuuttaan» ja »edistysmielisyyttään»!

Arvoisa tohtori Valentin! Ensi kerralla kun taas irtaudutte »tieteellisistä töistänne» kirjoittaaksenne halvoille gojimeille propagandateoksen, niin todistakaa yksin tein, että juutalaisia ei ole olemassakaan! Sehän käy teiltä niin helposti! Koko maailman »sivistynyt demokratian omatunto» tulee ylistämään teitä kiusallisen ja »ihmisyyden» tulevaisuudelle vaarallisen antisemitismin poistamisesta!

Mutta entä nuo oudonnäköiset pakolaiset, joita tuotetaan maahamme sadoittain? — Perehdy toki paremmin salatieteisiin! Eihän niitä nytkään sanota juutalaisiksi. Nehän ovat »sivistyneitä tshekkejä» ja »saksalaisia demokraatteja»!

Luimme kirjastanne sen ilahduttavan tiedon, että juutalaiset varsin hyvin pystyvät työhönkin! Uskomme! Työtodistus on tosin täytynyt noutaa hieman kaukaa,aina Palestiinasta asti. Uskomme sittenkin! Tahtoisimme kuitenkin pyytää herra Valentinia kansansa puolesta tieteellisesti, mutta helppotajuisesti vastaamaan pieneen kysymykseen: Miksi te juutalaiset sitten niin visusti kartatte kaikkea työntekoa?

Se kohta kirjassanne, jossa todistatte, että Talmud ei ole enää nykyään kansallenne mikään elämänohje, saati sitten lakikirja, on myöskin (ainakin näin gojim-järjellä) hieman vaikeatajuinen! »Sanomissamme» oli 11. 5. 39 seuraava STT sähkösanoma:

TUOMIOITA TALMUDIN LAKIEN MUKAAN.

Uusi oikeusistuin perustettu New Yorkissa.

New York, 10. 5. (STT) Lehtien kertoman mukaan on täällä avattu ensimmäinen pysyvä juutalainen tuomioistuin. Oikeudenkäynti tapahtuu Talmudin ja Mooseksen lakien mukaan ja tuomiolle annetaan laillinen voima. Tuomiot ovat lopullisia eikä amerikkalaisiin tuomioistuimiin voida vedota. Ensimmäisenä päivänä purettiin m.m. eräs avioliitto sekä annettiin tuomio eräässä siviilijutussa. Oikeus istuu eräässä entisessä synagogassa.

Pyydämme teitä, herra Valentin, joka olette syntynyt salatieteihin, selittämään meille aloittelijoille tämän, ainakin näennäisen, ristiriitaisuuden! Toivomme teidän vaivautuvan vastaamaan näihin kysymyksiimme, sillä tahtoisimme mekin uskoa, että maailmanvallankumous ja juutalaisten julkinen maailmanherruus on ja jää — vain legendaksi!

Eräs uskoton gojim.

P. S. Tahtoisitteko lahjoittaa kirjastoomme muutamia kappaleita teostanne. Suosittelemme sitä kaikille, jotka haluavat perehtyä mielenkiintoiseen kansaanne ja sen pyrkimyksiin. Salatummatkin asiat näkyvät kirjastanne kuin taikapeilistä — luonnollisesti täytyy ottaa huomioon, että se mikä todellisuudessa on vasen on »peilissänne» oikealla ja päinvastoin. Tämä kai siksi, että heti huomattaisiin, että kirjoittaja on hebrealainen. Tehän kirjoitatte omat pyhät kirjanne, eroitukseksi muista takaperin? — Ymmärrämme pienet mielenkiintoiset kansalliset ominaisuutenne, sehän on nykyään niin »hienoa» ja »muodissa»! Toivomme Teidän painattavan lisää tällaisia paljastuskirjoja.

Sama.

Kerava 1939, Keravan Kirjapaino.